

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Gilové a soudců Mgr. Radka Adamuse a Mgr. Daniela Hřivňackého odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále a odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného], [datum narození], proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 23.10.2018, č.j. 4T 13/2017 - 501, a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), d) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu a za podmínky ustanovení § 259 odstavec 3 písmeno a, b) trestního řádu se nově rozhoduje

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], OSVČ, bytem [adresa], okres [okres], se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 1. 2. 2017, sp. zn. 1ZT 283/2016, pro skutek spočívající v tom, že

že dne [datum] v době od 09.00 hodin do 10.57 hodin v budově Okresního soudu v Bruntále při hlavním líčení v trestní věci vedené pod sp.zn. [spisová značka] proti obžalovanému [jméno] [příjmení], přestože byl řádně poučen podle § 106 trestního řádu a byl mu připomenut znalecký slib, vypověděl při svém výslechu jako znalec závěry ze svého znaleckého posudku z oboru silniční dopravy vypracovaného dne [datum] v [obec] pod [číslo] dále se v rámci své výpovědi na tento odvolával, přičemž jeho závěry byly vyhodnoceny odvolacím Krajským soudem v Ostravě dne 24. 11. 2015 pod č.j. [číslo jednací]

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

jako nejasné a neúplné, když zejména ve svých závěrech kategoricky uvedl, že cyklistka [jméno] [příjmení] narazila do vozidla [příjmení] [jméno] [příjmení] a nikoli naopak, přičemž z jeho posudku vyplynulo, že [jméno] [příjmení] byla jedinou osobou, která mohla zabránit střetu, když u [jméno] [příjmení] žádné možnosti k odvrácení střetu neshledal,

přestože však bylo na základě revizního znaleckého posudku, který vypracoval Ústav soudního inženýrství VUT v [obec], zapsaný v seznamu znaleckých ústavů oddílu II., zjištěno, že

- znalec [celé jméno obžalovaného] nepoužil při vypracování svého znaleckého posudku všechny dostupné spisové materiály o předmětné dopravní nehodě, vycházel pouze z popisu události nastíněného obžalovaným, fotodokumentace Policie ČR a záznamů z hlavního líčení u soudu,

- dospěl k závěrům o rychlosti vozidel, analyzoval nehodový děj a určil jedinou variantu střetu vozidel, ačkoli ani všechny dostupné materiály nebyly pro vyhodnocení průběhu dopravní nehody dostatečné a umožňovaly více variant řešení,

- ve svých závěrech nezmínil technicky přijatelné řešení, podle něhož [jméno] [příjmení] narazil do cyklistky [jméno] [příjmení], a dále neuvedl, že [jméno] [příjmení] mohl zabránit střetu vozidel, pokud by jel více vpravo, čímž by získal lepší výhled doleva, a mohl tak přerušit najíždění do křižovatky,

- v neposlední řadě pak na obrázku na straně 26 svého znaleckého posudku znázornil jízdní kolo čelně narážející do levého předního rohu vozidla [anonymizováno], ačkoli nejprve na straně 20 svého znaleckého posudku uvedl, že: „z polohy oděrek na rámu kola vyplývá, že v okamžiku kolize se kolo nacházelo předním kolem před automobilem“, tedy z technického hlediska podle objektivně zjištěných stop nejprve uvedl jinou střetovou pozici, než jakou dále pro své výpočty, simulace a závěry uvažoval,

tedy měl

jako znalec podat hrubě zkreslený a neúplný znalecký posudek a před soudem uvést nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

čímž měl spáchat

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

II.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uznán vinným přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (dále jen, „TrZ“) a za to mu byl uložen podle § 346 odst. 2 TrZ trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Podle § 81 odst. 1 TrZ, § 82 odst. 1 TrZ soud výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 73 odst. 1, 3 TrZ soud obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce v oboru doprava na dobu v trvání 2 roků.

2. Proti tomuto rozsudku podali obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] bezprostředně po jeho vyhlášení a státní zástupce v zákonné lhůtě odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

3. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] odvolání směřoval do výroku o vině i do výroku o trestu. Namítl, že se úmyslného trestného činu nedopustil. Napadený rozsudek považuje za nepřesvědčivý a průběh trestního řízení za nezákonný a zmatečný. Policejní orgán při zahájení trestního stíhání nerespektoval, že trestní zákoník uvádí ve svých ustanoveních § 346 odst. 1 a § 346 odst. 2 dvě samostatné základní skutkové podstaty, které smíchal do jednoho skutku, který byl kvalifikován podle obou odstavců § 346 odst. 1 a 2 TrZ.

4. Poukázal na ustanovení § 160 odst. 1 tr.ř. a namítl, že usnesení o zahájení jeho trestního stíhání porušuje právo na spravedlivý proces, neboť neobsahuje popis okolností naplňujících subjektivní stránku trestných činů. V popisu skutku můžeme nalézt pouze to, že dne [datum] před Okresním soudem v Bruntále v trestní věc obžalovaného [jméno] [příjmení] vypověděl jako znalec závěry svého znaleckého posudku [číslo] na tento se odvolával, přičemž jeho znalecký posudek byl vyhodnocen odvolacím soudem jako nejasný a neúplný, načež revizní znalecký posudek VUT měl zjistit, že snad neměl veškeré podklady, a že má být rozpor mezi stranou 20 a 26 znaleckého posudku. Takto chybný postup je podstatnou vadou řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř. a má za to, že již samo usnesení o zahájení trestního stíhání bylo nezákonné.

5. Okresní soud v Bruntále poprvé rozhodl rozsudkem dne [datum] a do výrokové části rozsudku převzal skutek bez jakýchkoliv změn z podané obžaloby a obě skutkové podstaty spojil dohromady a vyjádřením úmyslného zavinění v rámci popisu skutku se nezabýval. Poté co byla věc zrušena krajským soudem je v napadeném rozsudku popis skutku opět opsán z podané obžaloby, avšak jeho jednání je právně kvalifikováno pouze jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2, písm. a) TrZ. V odůvodnění rozsudku absentuje vysvětlení, proč okresní soud oproti podané obžalobě i oproti svému prvnímu rozsudku právní kvalifikaci změnil. Nelze tedy zjistit, proč při nezměněném skutku není jeho jednání právně hodnoceno podle odst. 1 § 346 TrZ a jakými úvahami se soud řídil. Namítl, že žádnou nepravdu před soudem nevypověděl a z celého rozsudku ani nedokáže zjistit, jakou nepravdu měl konkrétně dne [datum] vypovědět. Rozsudek považuje za nepřezkoumatelný.

6. Namítl, že mu přes jeho dotazy a námítky státní zástupce nspecifikoval, jaké konkrétní materiály neměl při vypracování znaleckého posudku použít. Pokud měly orgány činné v trestním řízení za to, že nějaké materiály nepoužil, mělo to být od počátku trestního stíhání vyjádřeno v popisu skutku. Pokud je mu vytýkáno, že neměl použít dostupné spisové materiály o dopravní nehodě a vycházel pouze z popisu událostí nastíněného obžalovaným [příjmení], fotodokumentace Policie ČR a záznamu z hlavního líčení, pak neví, jaké konkrétní listiny či podklady neměl použít. Pokud výtky směřují k materiálům neprocesní povahy, pak výpověď obžalovaného [příjmení] i výpověď svědkyně [příjmení] z hlavního líčení jsou podrobnější a přesnější. Materiály neprocesní povahy podle jeho přesvědčení neobsahovaly oproti protokolům z hlavních líčení žádné skutečnosti, které by mohly mít na závěry znaleckého posudku vliv. Navíc tyto materiály fakticky při vypracování rozsudku k dispozici měl, pouze je v rámci podkladů nevyjmenoval. Pokud mu okresní soud vytýká, že měl vycházet pouze z popisu událostí nastíněného obžalovaným [příjmení], pak takové zjištění neodpovídá provedenímu dokazování, jelikož v posudku obsáhle cituje z protokolu o hlavním líčení jak výpovědi obžalovaného [příjmení], tak i svědkyně [příjmení] a tyto rozebírá.

7. Dále namítl, že pokud okresní soud v napadeném rozsudku chybně uvádí, že měl na obrázku na straně 26 znaleckého posudku znázornit jízdní kolo čelně narážející do levého předního rohu vozidla, ačkoli to podle rozsudku nemá korespondovat s větou na str. 20 znaleckého posudku, pak opakovaně vysvětloval, že na straně 20 znaleckého posudku je uvedena věta: „Z polohy oděrek na rámu kola vyplývá, že v okamžiku kolize se kolo by se mělo nacházelo předním kolem před automobilem.“ Je jasné, že tato věta je vyjádřena nešťastně a zmateně i po stránce jazykové a nedává příliš logiku. Slovo „by“ však ve větě zřetelně vyjadřuje podmiňovací způsob a nejedná se tedy o tvrzení vyjádřené oznamovací větou. Zmíněná věta tedy nevyslovovala kategorický závěr, nachází se v části znaleckého posudku, ve které pouze rekapituloval spisové podklady, a výpočty jsou rozvedeny v následující kapitole. Přitom pasáž ohledně výpočtů a střetové polohy je obsáhlá

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

a zcela jasná. Je mu tedy vytýkána nešťastná formulačně nedokonalá pasáž, která je na úrovni písařské chyby.

8. Pokud je mu vytýkáno, že dospěl k závěru o rychlosti vozidel, analyzoval nehodový děj a určil jedinou variantu střetu vozidel, ačkoliv ani všechny dostupné materiály nebyly pro vyhodnocení průběhu dopravní nehody dostatečné a umožňovaly více variant řešení, pak okresní soud tvrdí v odůvodnění rozsudku, že místo střetu, střetovou pozici ani rychlost s jakou se účastníci pohybovali nelze určit. K tomu namítá, že v posudku jasně uvedl, že přesné místo střetu nelze objektivně stanovit. Střetovou pozici přitom stanovil i další znalec [příjmení] [příjmení], který také určil rychlosti, s jakou se účastníci pohybovali. K tomu namítl, že [anonymizováno] [příjmení] použil v případě rychlosti rozmezí. [příjmení] sám rychlosti formuloval tak, že uvedl u střetové rychlosti vozidla údaj cca 3 km za hodinu a u střetové rychlosti bicyklu cca 15 km za hodinu. Ani v jednom z těchto znaleckých posudků nešlo o žádné kategorické stanovení rychlostí a liší se v podstatě minimálně. Dále namítl, že nejen jeho znalecký posudek, ale i znalecký posudek Ing. [příjmení] a VUT pracoval s otisky dlaně na kapotě vozidla obžalovaného [příjmení].

9. Poukázal na to, že revizní znalecký posudek VUT na str. 28 konstatuje, že pokud na základě podkladů vyhodnotil korespondenci poškození vozidla [anonymizováno] a jízdního kola a po provedené korespondenci stanovil střetovou pozici účastníků, pak tento postup je z pohledu zpracování analýzy dopravní nehody z technického hlediska správný. V odpovědi na otázku [číslo] pak znalecký posudek VUT na str. 31 uvedl, že z technického hlediska lze konstatovat, že oba znalci postupovali metodicky správně pro analýzu předmětného nehodového děje, tj. provedli korespondenci poškození, stanovili střetovou pozici atd. V případě odpovědi na otázku [číslo] pak uvádí, že závěry obou znalců jsou s ohledem na jejich postupy v podstatě technicky přijatelné a k jejich vzájemným rozporům došlo v důsledku nedostatečných podkladů. Okresní soud si nevšimá, že znalec [příjmení] [příjmení] postupoval při stanovení rychlosti vozidel stejně či podobně jako on a také je specifikoval. Znalecký ústav na jedné straně tvrdí, že závěry jeho a [anonymizováno] [příjmení] jsou v podstatě technicky přijatelné, na straně druhé znalecký ústav hovoří, že pro zjištění střetových rychlostí není dostatek podkladů a přistupuje k odhadům, s čímž nesouhlasí a nedává to logiku.

10. Pokud se jedná o variantu střetu vozidel, provedl výpočet, který situuje místo prvního kontaktu jízdního kola s automobilem do rohu automobilu. Interpretoval tak výsledky provedených simulací a i podle zástupce znaleckého ústavu byl oprávněn takový závěr vyslovit a mohl tuto variantu považovat za správnou, což svědčí minimálně o absenci jeho úmyslného zavinění jako obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu, který je mu kladen za vinu. Má za to, že jím provedený výpočet je v absolutní shodě se zajištěnými stopami na automobilu, bicyklu i s výpověďmi účastníků dopravní nehody a prakticky vylučuje jinou možnost. Výpočet prováděl pouze pro časový interval 0,3 sekundy, zabýval se tedy pouze krátkým časovým okamžikem od střetu do okamžiku nárazu cyklistky na kapotu. Z provedených výpočtů jednoznačně vyplývá, že se zabýval i dalšími případnými variantami střetových poloh. Dále polemizoval s odbornými závěry VUT a uzavřel, že jeho znalecký posudek obsahuje v příloze řádně dokumentované výpočty, k nimž nikdo nevznesl žádné výhrady. Má za to, že jeho závěry jsou odborně odůvodněny, trvá si na nich a u hlavního líčení žádnou nepravdu neuvedl.

11. Pokud ve svých závěrech neměl zmínit technicky přijatelné řešení, podle něhož [jméno] [příjmení] narazil do cyklistky [příjmení] a dále neuvedl, že [jméno] [příjmení] mohl zabránit střetu vozidel, pokud by jel více vpravo, čímž by získal lepší výhled doleva a mohl tak přerušit najíždění do křižovatky, pak má za to, že provedl odborně korektní analýzu střetu a stanovil rychlosti vozidla a jízdního kola v okamžiku prvního kontaktu. Je samozřejmé, že pokud se oba objekty pohybovaly, narazily do sebe vzájemně. Pokud se vyjádřil tak, že [příjmení] narazila do vozidla [anonymizováno], akcentoval to, že podle jeho názoru se cyklistka k vozidlu přibližovala výrazněji, mířila směrem k vozidlu, zatímco vozidlo směřovalo k vjezdu na hlavní silnici, nikoliv k bicyklu. Vozidlo se při své jízdě primárně k jízdnímu kolu nepřibližovalo a v okamžiku střetu byla jeho rychlost minimální.

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

K možnosti zabránění dopravní nehody se vyjádřil spíše okrajově, tato jeho vyjádření byla pouze netechnického charakteru. Je mu tedy dáváno za vinu, že neuvedl jakýsi netechnický výrok, netechnickou argumentaci, která je jednou z možných a dá se jich vymyslet řada.

12. Navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1) písm. a, b, d) zrušil a obžaloby jej podle § 226 písm. b) tr.ř. zprostil.

13. Státní zástupce podal obvolání do zprošťujícího výroku v neprospěch obžalovaného [příjmení] [jméno]. Napadenému rozsudku vytknul použití nesprávné právní kvalifikace, neboť nalézací soud oproti podané obžalobě kvalifikoval jednání obžalovaného toliko jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) TrZ a nikoli také podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) TrZ. Tento svůj postup navíc nalézací soud nezdůvodnil, a proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Po celou dobu trestního řízení zůstalo nesporné, že [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] je řádně zapsaným znalcem z oboru doprava, odvětví silniční dopravy a jako znalec inkriminovaný znalecký posudek vypracoval. Nalézací soud prováděl rozsáhlé dokazování, na jehož základě dospěl k závěru, že tento posudek byl hrubě zkreslený a neúplný, v podrobnostech odkázal na odůvodnění rozsudku v odstavcích 15. a 16. Ze skutkové podstaty přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1) TrZ se tedy zbývá zabývat se výkladem znaku „podá“. Vychází-li ze zákona [číslo] Sb., o znalcích a tlumočnících, základním úkolem činnosti znalců je podání posudku. V trestním řízení dojde k podání posudku zpravidla doručením jeho písemného vyhotovení orgánu činnému v trestním řízení. V posuzovaném případě vypracoval obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] znalecký posudek dne [datum], přičemž již dne [datum] u hlavního líčení byl posudek předložen soudu obžalovaným [příjmení].

14. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] jako znalec po řádném poučení stvrdil svůj znalecký posudek až dne [datum]. Teprve u hlavního líčení konaném tento den byl obžalovaný řádně poučen podle § 106 tr.ř. a teprve po tomto poučení přednesl ústně do protokolu závěry svého posudku. Ve stejném okamžiku obžalovaný nejen podával svůj znalecký posudek, současně také vypovídal před soudem jako znalec. Současně jediným nedělitelným jednáním naplňoval skutkovou podstatu jak přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1) TrZ, tak podle § 346 odst. 2) písm. a) TrZ. Při posouzení jednání obžalovaného od sebe nelze oddělovat okamžik vypracování znaleckého posudku s jeho předáním straně trestního řízení a jeho následné přednesení a stvrzení při hlavním líčení dne [datum], neboť právě pro tento účel byl posudek vypracován.

15. Ani z pohledu subjektivní stránky nelze jednotlivá jednání oddělovat na samostatné skutky. Jako samostatné skutky by bylo možno posoudit podání různých nepravdivých, hrubě zkreslených, nebo neúplných znaleckých posudků v různých řízeních, na žádost různých subjektů a za jiných skutkových okolností. Pokud však znalec úmyslně vypracuje a podá shora uvedeným způsobem imperfektní posudek, jeho úmysl z povahy věci současně kryje i jeho další vystupování v navazujících jednáních, při nichž má ze svého dříve vypracovaného posudku vycházet. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] věděl o tom, že posudek vypracovává pro trestní řízení a byl si proto alespoň v hrubých rysech vědom, že bude na svých závěrech v tomto řízení setrvávat. Ačkoli tedy dokonal přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1) TrZ již v okamžiku předání posudku straně řízení, zjevně ve stejné době k dokončení jednání nedošlo a nedošlo tedy ani k ukončení skutku. Naopak obžalovaný dále jednal, a to nejméně do [datum], kdy veškeré závěry svého posudku před soudem stvrdil. Takto popsané jednání je bezesporu součástí popisu skutku jak v obžalobě, tak v napadeném rozsudku a proto mělo být podle § 346 odst. 1) i kvalifikováno.

16. Jelikož nalézací soud v rámci užití právní kvalifikace nepostihl obžalovaného [příjmení] [jméno] rovněž podle § 346 odst. 1) TrZ, ačkoliv bez důvodných pochybností zjistil skutečnosti, jimiž byly znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu naplněny a neposoudil žalované jednání jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2) písm. a) TrZ, navrhl

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

aby krajský soud z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1, písm. b, d) tr.ř. zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3, 4) tr.ř. uznal obžalovaného [příjmení] [jméno] vinným ze spáchání přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2) písm. a) TrZ, za což by mu měl uložit trest v rozsahu uloženém nalézacím soudem.

17. Odvolání byla podána včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 tr.ř.), oprávněnými osobami (§ 246 odst. 1 písm. a, b) tr.ř.) a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr.ř.), neshledal ani jiných důvodů k jejich zamítnutí dle § 253 odst. 1 tr.ř. nebo odmítnutí dle § 253 odst. 3 tr.ř.

18. Především je nutno uvést, že odvolací soud se předmětnou věcí zabývá již podruhé. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 13.11.2017, č.j. 4T 13/2017-435 byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uznán vinným přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) TrZ a podle § 346 odst. 2 TrZ mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 TrZ a § 82 odst. 1 TrZ podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 TrZ byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce v oboru doprava na dobu v trvání 2 roků. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 14.3.2018, sp.zn. 3To 21/2018 z podnětu odvolání obžalovaného [příjmení] [jméno] podle § 258 odst. 1 písm. a, b, c, d) tr.ř. napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr.ř. věc vrátil soudu I. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Nalézacímu soudu vytknul, že u hlavního líčení neprovedl podstatné důkazy, které byl povinen provést a ke kterým má obžalovaný právo se vyjádřit a uplatnit svou obhajobu a dále mu vytknul, že pochybil i v právní kvalifikaci jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] Okresnímu soudu uložil, aby opětovně vyslechnul u hlavního líčení obžalovaného [příjmení] [jméno] a provedl jako listinný důkaz podle § 213 tr.ř. znalecký posudek z oboru silniční dopravy vypracovaný dne [datum] pod [číslo] spis Okresního soudu v Bruntále sp.zn. [spisová značka] v trestní věci obžalovaného [jméno] [příjmení], zejména protokoly o hlavním líčení a znalecký posudek znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] [číslo] ze dne [datum] a dále provedl řádně k důkazu revizní znalecký posudek C [číslo] [obec] učení technického v [obec] - Ústavu soudního inženýrství.

19. Nalézací soud provedl důkazy v intencích pokynů odvolacího soudu, konkrétně vyslechl obžalovaného [příjmení] [jméno] a provedl řádně k důkazu znalecký posudek z oboru silniční dopravy vypracovaný dne [datum] pod [číslo] spis Okresního soudu v Bruntále sp.zn. [spisová značka] v trestní věci obžalovaného [jméno] [příjmení], znalecký posudek znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] [číslo] ze dne [datum] a revizní znalecký posudek C [číslo] [obec] učení technického v [obec] - Ústavu soudního inženýrství a provedené důkazy hodnotil pod bodem 15. napadeného rozsudku. Nalézací soud vyhodnotil, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] neměl k dispozici úplné doklady, zejména výpověď [jméno] [příjmení] z prvního hlavního líčení. Ze závěrů revizního znaleckého posudku přitom bylo zjištěno, že při tak minimální důkazní situaci nebylo možné dospět k žádnému jednoznačnému závěru. Nebylo možné určit místo střetu, střetovou pozici ani rychlost, s jakou se účastníci pohybovali. S přihlédnutím ke všem výpovědím by bylo možné dojít k nekonečnému množství různých řešení, kdy i verze obžalovaného [příjmení] [jméno] byla pouze jednou z těchto možných řešení. Otisky dlaní na kapotě vozidla [jméno] [příjmení], na které obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] poukazoval, jsou neprůkazné. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] nepracoval s výpovědí poškozené [příjmení], že upadla před vozidlo. Dle závěru znalců [příjmení] soudního inženýrství VUT v [obec] nepoužil obžalovaný všechny dostupné spisové materiály o předmětné dopravní nehodě a vycházel pouze z popisu události nastíněné řidičem [anonymizováno], fotodokumentace policie a záznamů z hlavního líčení. Právě opomenuté doklady ze spisové dokumentace však dle znalců svědčily pro vinu řidiče [anonymizováno], který změnil svoji výpověď a počal tvrdit, že cyklistka narazila do jeho vozidla, nikoli naopak. V tomto duchu následně obžalovaný prezentoval i závěry svého znaleckého posudku, kdy nezmínil žádnou možnost, dle

keré mohl nehodě zabránit právě řidič [anonymizováno], ale naopak uvedl, že nehodě mohla zabránit cyklistka.

20. Krajský soud podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející, a to z hlediska vytýkaných vad a poté, co u veřejného zasedání vyslechnul obžalovaného [příjmení] [jméno] a provedl důkaz revizním znaleckým posudkem [číslo] (čl. 542 - 571) a přečetl obsah protokolu o hlavním líčení ze dne [datum] (čl. 493 - 496) a tyto důkazy hodnotil v kontextu důkazů provedených již soudem I. stupně, nutně dospěl k závěru, že námitky obžalovaného [příjmení] [jméno] proti napadenému rozsudku jsou důvodné. Okresní soud neučinil po provedeném dokazování správné skutkové závěry vztahující se k výroku o vině obžalovaného [příjmení] [jméno], nevypořádal se s jeho obhajobou a se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, kdy se zejména nevypořádal s tzv. subjektivní stránku jednání obžalovaného jako s obligatorním znakem skutkové podstaty přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 TrZ a v důsledku toho vyvodil ve vztahu k obžalovanému i nesprávné právní závěry. Odvolání státního zástupce přitom důvodným neshledal.

21. Podle § 346 odst. 1 TrZ kdo jako znalec podá nepravdivý, hrubě zkreslený nebo neúplný znalecký posudek, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.

22. Podle § 346 odst. 2 TrZ kdo jako svědek nebo znalec před soudem nebo před mezinárodním soudním orgánem, před notářem jako soudním komisařem, státním zástupcem nebo před policejním orgánem, který koná přípravné řízení podle trestního řádu, anebo před vyšetřovací komisí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a) uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí nebo pro zjištění vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, nebo b) takovou okolnost zamlčí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

23. Z uvedeného vyplývá, že trestní zákoník v § 346 odst. 1 postihuje podání nepravdivého, hrubě zkresleného nebo neúplného znaleckého posudku. Objektem trestného činu je zájem na řádném výkonu znalecké činnosti. Ustanovení § 346 odst. 2 tvoří samostatnou základní skutkovou podstatu, jejímž objektem je zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí v řízení o dědictví, v řízení před soudy včetně mezinárodních soudních orgánů, státních zástupců nebo policejních orgánů, pokud konají přípravné řízení podle tr.ř. a obdobný zájem na správných zjištěních vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny.

24. Za nepravdivý znalecký posudek lze považovat posudek, který je ve všech podstatných okolnostech a svých závěrech lživý, tedy v podstatě smyšlený nebo zfalšovaný, tedy je vědomě v naprostém rozporu s odbornými závěry učiněnými na základě dosaženého stupně vědeckého či jiného odborného poznání.

25. Hrubě zkreslený posudek může částečně odpovídat skutečnosti, ale některé podstatné okolnosti, resp. závěry, jsou vědomě hrubě nepřesné, resp. nepravdivé.

26. O neúplný znalecký posudek se jedná v případech, kdy znalec úmyslně zamlčí některé podstatné okolnosti (podstatné z hlediska účelu a závěrů posudku), a to i v případě, že na tyto okolnosti a závěry z nich vyplývající nebyl výslovně tázan při podávání posudku, musel je však při zpracovávání posudku zjistit a mají zásadní (podstatný) význam pro jeho odborné závěry. Musí samozřejmě jít o okolnosti či odborné závěry, které by ten, komu posudek slouží jako podklad pro rozhodování, měl znát, aby je mohl vzít v úvahu při řešení odborné otázky, v souvislosti s níž byl posudek vyžádán.

27. K naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podle § 346 odst. 1 se vyžaduje úmysl. Subjektivní stránka tu především zahrnuje vědomost pachatele o tom, že jde o nepravdu nebo o zamlčení, a současně úmysl takovou nepravdu nebo nesprávnost uvést nebo okolnost zamlčet. Postačuje úmysl eventuální (§ 15 odst. 1 písm. b), odst. 2).

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

28. Jednání, kterým lze naplnit skutkovou podstatu trestného činu podle § 346 odst. 2 TrZ, může mít jak aktivní formu (úmyslné uvedení nepravdy - § 346 odst. 2 písm. a)), tak formu pasivní (úmyslné zamlčení - § 346 odst. 2 písm. b)).

29. O zamlčení okolnosti půjde i tehdy, jestliže pachatel nebyl na tuto okolnost výslovně tázán. Pachatel však musí vědět, že se jedná o okolnost, která má podstatný význam pro rozhodnutí.

30. Znalec může naplnit znaky tohoto trestného činu, jestliže v písemném znaleckém posudku nebo při výslechu, v němž podává znalecký posudek nebo jej doplňuje, uvede úmyslně nepravdivý popis okolností, které v rámci znalecké činnosti zjistil, nebo zjištění okolností podstatného významu zamlčí, eventuálně úmyslně učiní v takto podávaném znaleckém posudku nepravdivý závěr.

31. Při obou formách jednání se křivá výpověď nebo nepravdivý znalecký posudek musí týkat okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Zda jde o takovou okolnost, vždy nutno posuzovat ve vztahu ke konkrétnímu případu. Nemusí se však jednat o okolnost mající rozhodující význam. Zpravidla půjde o skutečnost, kterou orgán uvedený v tomto ustanovení musí vzít v úvahu při řešení otázky, o níž má rozhodovat (v trestním řízení půjde o všechny okolnosti, které mohou ovlivnit rozhodnutí o vině nebo trestu, o uložení ochranného opatření nebo o nároku poškozeného).

32. K naplnění subjektivní stránky se vyžaduje úmysl. Úmysl pachatele musí zahrnovat i skutečnost, že jde o okolnost, která má podstatný význam pro rozhodnutí nebo zjištění. Postačuje úmysl eventuální (§ 15 odst. 1 písm. b), odst. 2).

33. Ze spisu Okresního soudu v Bruntále sp.zn. [spisová značka] vyplynulo, že k dopravní nehodě mezi řidičem [jméno] [příjmení] a cyklistkou [jméno] [příjmení], ohledně které obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] vyhotovil předmětný znalecký posudek, došlo dne [datum], nehoda nebyla na místě samém zadokumentována, protokol o dopravní nehodě v silničním provozu byl vyhotoven až dne [datum]. [jméno] [příjmení] bylo dne [datum] sděleno podezření z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 TrZ. [jméno] [příjmení] byl vyslechnut v postavení podezřelého dne [datum], [jméno] [příjmení] byla vyslechnuta do úředních záznamů o podaném vysvětlení dne [datum], dále byly zajištěny lékařské zprávy ke zranění [jméno] [příjmení]. Dne [datum] byl u Okresního soudu v Bruntále podán na [jméno] [příjmení] návrh na potrestání pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 148 odst. 1 TrZ. U hlavního líčení konaného dne [datum] [jméno] [příjmení] uvedl, že se při rozjezdu díval ve směru doprava, cyklistku přehlédl a narazil do ní levým rohem vozidla. U stejného hlavního líčení byla vyslechnuta i [jméno] [příjmení], která uvedla, že z boční ulice se vyřítilo rychle auto, které ji srazilo. U hlavního líčení konaném dne [datum] [jméno] [příjmení] svoji výpověď změnil tak, že cyklistka jela po krajnici, namísto po cyklostezce, kdyby jela ve vyznačené vozovce, rozhodně by ji nepřehlédnul. U hlavního líčení konaného dne [datum] soud vyslechnul svědkyni [příjmení], která uvedla, že obžalovaný [příjmení] najížděl plynule a rychle do křižovatky. Vůbec nezastavil. Snažila se o oční kontakt s řidičem, ale ten ji vůbec nezaregistroval, nedíval se na ni a přední částí vozidla do ní narazil. Cyklistka potom přepadla na kapotu jeho vozu.

34. U hlavního líčení konaného dne [datum] [jméno] [příjmení] předložil znalecký posudek [číslo] z oboru silniční dopravy, vypracovaný [celé jméno obžalovaného] a obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] byl k tomuto znaleckému posudku vyslechnut dne [datum].

35. Z obsahu znaleckého posudku se podává, že znalci bylo uloženo provést analýzu nehodového děje, vyjádřit se z technického hlediska k výpovědím účastníků dopravní nehody cyklistky [jméno] [příjmení] a vozidlem řízeným [jméno] [příjmení] a k ostatním okolnostem, které znalec uzná za vhodné popsat a posoudit. Znalec měl k dispozici protokol o nehodě v silničním provozu, z kterého cituje, fotografickou dokumentaci, lékařské zprávy ke zranění [jméno] [příjmení], výpovědi

účastníků dopravní nehody [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] z protokolu o hlavním líčení ze dne [datum], ze dne [datum] a ze dne [datum].

36. Ze znaleckého posudku [číslo] z oboru silniční dopravy vypracovaného dne [datum] obžalovaným [celé jméno obžalovaného] vyplývá, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] provedl řadu výpočtů, ve kterých analyzoval pouze střet cyklistky s osobním vozidlem, bez ohledu na místo střetu. smyslem této analýzy bylo zjistit, jakými rychlostmi se oba kolizní objekty pohybovaly, v jakém vzájemné postavení se v okamžiku střetu nacházely a jaký byl pohyb cyklistky těsně po střetu. Provedený výpočet v grafické podobě (pravděpodobná střetová poloha a časový průběh) dokumentoval na obrázcích a číselně v příloze [číslo]. Výpočet provedl pro časový interval 0,3 s .

37. Z výpočtů vyplynulo, že v okamžiku prvního kontaktu vozidla a cyklistky byla rychlost vozidla velmi nízká (3 km/h), vozidlo téměř stálo. Zjistil, že při vyšší rychlosti vozidla by cyklistka dopadla rukama dále od předního obrysu vozidla a pokud by vozidlo zcela stálo, bylo by tomu naopak. Uvedenou rychlost považuje za nejpravděpodobnější. Pravděpodobná rychlost bicyklu byla asi 15 km/hod. Pokud by bicykl jel pomaleji, cyklistka by nepřepadla tak daleko a opřela by se o kapotu blíže levého obrysu vozidla. Bylo by velmi nepravděpodobné, že při nižší rychlosti by nenarazila kolenem do vozidla ani rámem by bicykl do levého rohu vozidla nemusel narazit. Cyklistka najela nejpravděpodobněji do levé přední oblony vozidla šikmo. Pokud by se s bicyklem nacházela v okamžiku střetu před vozidlem, zcela nepochybně by nepadla na vozidlo tak, jak popisuje. V žádném případě by se rukama neopřela v místech, v nichž byly zjištěny otisky jejích rukou na kapotě, ale upadla by rovnou před vozidlo. Do vozidla nenarazila ani z boku, v místě předního kola, jak vypovídala, neboť pak by se rukama opřela jinde, než bylo zjištěno, a rámem bicyklu by nemohla narazit do levého předního rohu vozidla. Uvedená část analýzy je v naprosté shodě s výpovědí [příjmení], kdy vypovídala, že, „ jeho vozidlo v ten moment už stálo“.

38. V druhé fázi analýzy střetu znalec zjišťoval místo střetu vozidla s cyklistkou. Toto místo nebylo možno při dodatečném ohledání místa dopravní nehody policií objektivně stanovit, neboť na místě střetu se nenacházely žádné stopy, které by místo střetu určovaly. [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se zásadně liší.

39. Obžalovaný provedl dva výpočty na základě rozdílných výpovědí řidiče [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Podle výpovědi poškozené [příjmení] před střetem cyklistka pravděpodobně nebrzdila. Pokud by [jméno] [příjmení] před střetem popojel o vzdálenost, kterou uvádí, pak [jméno] [příjmení] mohla vidět vozidlo [jméno] [příjmení], který čekal, až projede několik aut po hlavní silnici po celou dobu stání. Stejně tak cyklistku mohl vidět [jméno] [příjmení], přičemž v poloze, ve které stál - přídí vozidla na výhledu, u přerušované čáry, neměl žádný důvod pro to, aby popojížděl, neboť [anonymizováno] mu ve výhledu vůbec nebránil, v jeho výhledu nestálo. Pokud by [jméno] [příjmení] stál hlouběji v ulici [anonymizováno], pak ho [jméno] [příjmení] vidět nemusela, mohla ho vidět až v pohybu. V okamžiku, kdy [anonymizováno] bezpečně viděla, [jméno] [příjmení] cca 10 metrů od místa střetu, byla schopna výrazně snížit rychlost své jízdy, případně bicykl zastavit nebo objet vlevo. [příjmení] [jméno] [příjmení] se v žádném případě z boční ulice, „ nevytítilo“, neboť na dráze 2,5 m, po které popojíždělo z polohy, v které stálo, do polohy, ve které se s cyklistkou střetlo rychlostí cca 3 km/h, nemohlo nabýt žádné vysoké rychlosti. [příjmení] [jméno] [příjmení] o rychlosti [anonymizováno] v této fázi nehodového děje je z technického hlediska zcela nepřijatelná a i rozporná.

40. Podle výpovědi [jméno] [příjmení] z místa, kde s vozidlem stál, měl výhled na levou stranu, odkud příjížděla [jméno] [příjmení]. S největší pravděpodobností popojel o vzdálenost větší, než uváděl. Je však otázkou, kde byl [anonymizováno] zaparkován. Pokud by ten stál o něco blíže ke hlavní silnici, což nelze objektivně zjistit, pak stačilo, aby [jméno] [příjmení] zastavil cca o 1 - 2 metry od hlavní silnice a doleva by přes toto vozidlo vidět nemusel. Jeho výpověď lze hodnotit jako technicky přijatelnou. Pokud by [jméno] [příjmení] měl údajně v křižovatce stát, než po hlavní

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

silnici přešlo 6 8 aut, pak by cyklistka byla v době, kdy se díval doleva ještě tak daleko, že ji vidět nemusel. Do místa, kde se s cyklistkou střetl, jel pomalu. V místě střetu zastavil zřejmě z důvodu, aby měl lepší výhled, nikoli proto, že na cyklistku reagoval. V okamžiku, kdy se s cyklistkou střetl, ji již viděl a způsob jejího pádu na vozidlo popsal tak, jak to odpovídá zjištěným stopám. O tom, zda cyklistka po střetu upadla na vozovku, [jméno] [příjmení] nevyovídá, v té době, kdy [jméno] [příjmení] upadla na vozovku a zvedla se, si odepínal pásy a vystupoval z vozidla. Zda tedy [jméno] [příjmení] na vozovku upadla, či ne, vyplývá pouze z jejího tvrzení. Objektivně to zjištěno nebylo. Z natočení bicyklu v okamžiku střetu a ze střetové polohy stanovené [jméno] [příjmení] nelze vyloučit to, co dále vyovídá, tedy, že cyklistka směřovala na chodník, na který dle něj cyklisté často přejíždějí. Po analýze těchto dvou variant dospěl obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] k závěru, že místo střetu dopravní nehody nelze objektivně stanovit. Pokud by místo dopravní nehody bylo tam, kde to určila [jméno] [příjmení], je to v rozporu s tím, co sama uvedla, tedy to, že vozidlo [jméno] [příjmení] viděla až jet, nikoliv stát. Pokud by se místo střetu nacházelo tam, kde ho určil [jméno] [příjmení], pak je to v souladu s tím, co uvedl, tedy, že po nehodě nikomu nepřekáželi. [jméno] [příjmení] musel popojíždět mezi jím popisovanými dvěma pozicemi pomalu (do 10 km/h), jak to vyovídá on, nikoli hodně rychle, jak uvedla [jméno] [příjmení]. Oba účastníci dopravní nehody shodně popisují průběh pádu [jméno] [příjmení] na vozidlo. Dle jeho výpočtů narazil bicykl [jméno] [příjmení] do vozidla [jméno] [příjmení] rychlostí asi 15 km/h, přičemž [jméno] [příjmení] v té chvíli téměř stál, což oba shodně uvádějí. Z technického hlediska [jméno] [příjmení] mohla střetu zabránit, a to tím, že by buď brzdila, nebo téměř stojící vozidlo objela. [příjmení] [jméno] [příjmení] po nehodě upadla po pádu na vozovku, nelze objektivně ani potvrdit, ani vyvrátit. Zda při popsání způsobu jízdy obou účastníků dopravní nehody a alternativně určeném místě střetu byl příčinou dopravní nehody způsob jízdy [jméno] [příjmení] nebo [jméno] [příjmení], je otázkou hodnocení právního, nikoli technického.

41. U hlavního líčení konaného dne [datum] po poučení dle § 106 tr.ř. a po připomenutí znaleckého slibu [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] přednesl závěry svého znaleckého posudku a setrval na nich.

42. Ve věci byl příbrán znalec z oboru doprava, ekonomika, strojírenství [anonymizováno] [příjmení], aby se vyjádřil k příčinám nehodového děje ze dne [datum], vyhodnotil jednotlivé verze [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] z hlediska technické přijatelnosti a vyjádřil se k závěrům znaleckého posudku obžalovaného [příjmení] [jméno] a k možnostem odvrácení dopravní nehody oběma účastníky. Znalec [příjmení] [příjmení] k závěrům znaleckého posudku [anonymizována dvě slova] uvedl, že tento znalec hodnotil variantu průběhu nehody podle řidiče jako jedinou a nejsprávnější. Nenalezl však při své analýze logický a postupný vznik zjištěných stop a poškození jak na vozidle, tak jízdním kole při nárazu cyklistky předním kolem do levého rohu předního nárazníku. Jednalo se především o stopy a poškození na kapotě vozidla, levém předním blatníku, předním nárazníku a také o stopy na zadním kole včetně házivosti předního kola a vytočení sedla. Znalec [příjmení] [příjmení] svůj znalecký posudek přednesl u hlavního líčení konaného dne [datum] a následně byl vyhlášen odsuzující rozsudek, kterým byl [jméno] [příjmení] uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 TrZ. Proti rozsudku podal [jméno] [příjmení] odvolání a usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 11. 2015, čj. [číslo jednací], bylo trestní stíhání [jméno] [příjmení] podmíněně zastaveno.

43. Pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného [příjmení] [jméno] ve smyslu podané obžaloby je rozhodující nejen vyhodnocení obsahu znaleckého posudku, který obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] podal v trestní věci [jméno] [příjmení], ale také správné vyhodnocení stěžejního důkazu ve věci, a to revizního znaleckého posudku C [číslo] [obec] učení technického, ústavu soudního inženýrství, který znalecký posudek podaný obžalovaným v trestní věci obžalovaného [jméno] [příjmení] odborně posoudil z hlediska jeho správnosti, včetně použité metody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

44. Krajský soud připomíná, že na obžalovaného [příjmení] [jméno] byla podána obžaloba pro přečin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) TrZ kdy státní zástupce dovozoval, že obžalovaný [příjmení] [jméno] podal znalecký posudek hrubě zkreslený a neúplný a před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí.

45. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] u veřejného zasedání u odvolacího soudu setrval na svém stanovisku, který uplatnil již u nalézacího soudu. Namítl, že své znalecké závěry má podloženy výpočtem, který odpovídá zajištěným stopám na kapotě auta a na rámu bicyklu. Snažil se docílit toho, aby průběh pádu [jméno] [příjmení] byl takový, že rámová trubka narazí do rohu vozidla a [jméno] [příjmení] se o auto opře. Pokud uvedl, že [jméno] [příjmení] narazila do vozidla [jméno] [příjmení], pak ten to závěr formuloval proto, že [jméno] [příjmení] jel k hlavní cestě a přímo k [jméno] [příjmení] se nepřibližoval. Kdyby se přibližoval, tak by uvedl, že do ní narazil. Jel k hlavní cestě a [jméno] [příjmení] do něj narazila. V podrobnostech poukázal na svůj výpočty. Má za to, že postupoval metodicky správně a jeho závěry jsou technicky přijatelné.

46. Z revizního znaleckého posudku C [číslo], vypracovaného VUT v [obec] Ústavem soudního inženýrství soud zjistil, že ústavu bylo uloženo, aby podle předložených písemných materiálů vyhodnotil průběh nehodového děje a určil, zda je možné, aby k nehodě došlo způsobem popisovaným řidičem [jméno] [příjmení] a cyklistkou [jméno] [příjmení]. Dále bylo znaleckému ústavu uloženo, aby vyhodnotil způsob jízdy řidiče [jméno] [příjmení] a cyklistky [příjmení] a vypočítal rychlost jejich jízdy a určil místo střetu a zjistit, zda pro účastníky nehody bylo technicky možné střetu vozidel zabránit, jakým způsobem a za jakých podmínek a znázornit průběh nehodového děje graficky v závislosti na čase. Dále mu bylo uloženo vyjádřit se ke zvolené metodice postupu a vypracovanému řešení znaleckých posudků obžalovaného [příjmení] [jméno] a [anonymizováno] [příjmení] a vyjádřit se k závěrům těchto znaleckých posudků.

47. Ze závěrů revizního znaleckého posudku C [číslo] vypracovaného [příjmení] učení technickým v [obec], Ústavem soudního inženýrství dne [datum] krajský soud zjistil, že materiály ke zkoumané dopravní nehodě, ke které došlo dne [datum], nejsou pro vyhodnocení nehodového děje dostatečně obsáhlé. [ulice] nehoda byla nahlášena až s odstupem několika dní, chybí tak především informace o konečných polohách účastníků nehody. Účastníci popisují nehodu v podstatě shodně, liší se pouze v tom, kdo do koho narazil.

48. Z technického hlediska je přijatelné, že se řidič [jméno] [příjmení] pohyboval nižší rychlostí, jejíž přesnější určení není z technického hlediska možné.

49. Rovněž u cyklistky [jméno] [příjmení] je technicky přijatelné, že se pohybovala nízkou rychlostí, jejíž přesnější určení není z technického hlediska možné.

50. Také místo střetu nebylo možné z technického hlediska určit, a to kvůli absenci vstupních informací o konečných polohách účastníků nehody.

51. Na základě výpovědi účastníků lze pouze uvažovat o jejich trajektoriích, jejichž průniky vytváří oblast možných míst střetů v oblasti asi 20 m². Vzhledem k absenci vstupních údajů není možné předmětný nehodový děj podrobně analyzovat.

52. Rovněž stanovení možností odvrácení střetu je pouze v teoretické rovině.

53. Z hlediska možností řidiče by tento měl delší časový prostor pro zabránění dopravní nehodě, pokud by najížděl do ulice [anonymizována dvě slova] více vpravo, čímž by se zmenšila oblast zakrytého výhledu způsobená zaparkovaným vozidlem po levé straně.

54. Z hlediska možností cyklistky by tato zabránila nehodě, pokud by k jízdě využila cyklostezku. Z hlediska způsobu jízdy mohla střetu předejít, pokud by se pohybovala v jízdním pruhu a nikoli po krajnici, čímž by řidiči poskytla delší dráhu pro případnou reakci.

55. Vzhledem k absenci vstupních údajů není možné analyzovat předmětný nehodový děj s jednoznačným závěrem. Bylo by možné vytvořit nekonečně mnoho variant vzájemného pohybu účastníků v čase a tedy i jejich grafických znázornění.

56. Z technického hlediska postupovali znalci obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] i [anonymizováno] [příjmení] metodicky správně pro analýzu nehodového [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] však nepochybně nepracoval s kompletním spisovým materiálem. Závěry obou znalců jsou technicky přijatelné a k jejich vzájemným rozporům došlo v důsledku nedostatečných podkladů. Absence podkladů neumožňovala provést analýzu nehodového děje s technicky dostatečně přesným závěrem. Nedostatkem obou znaleckých posudků je skutečnost, že znalci dospěli k jednoznačným závěrům, ačkoli dostupné podklady toto neumožňovaly. Nehodový děj bylo možné analyzovat toliko v obecné rovině bez jednoznačných závěrů.

57. Ze závěrů revizního posudku C [číslo] vypracovaného [příjmení] učení technickým v [obec], Ústavem soudního inženýrství tak vyplývá, že hodnocení průběhu zkoumaného nehodového děje je komplikováno absencí objektivních, vstupních údajů nehody, neboť chybí informace o konečných polohách účastníků nehody, kdy není možné určení přesné polohy místa střetu a určení přesné střetové rychlosti účastníků nehody. Za této situace znalecký ústav vytknul oběma znaleckým posudkům, které nehodový děj posuzovaly, tedy jak znaleckému posudku obžalovaného [příjmení] [jméno], tak i znaleckému posudku Ing. [příjmení] skutečnost, že oba znalci dospěli k jednoznačným závěrům, neboť absence podkladů neumožňovala provést analýzu nehodového děje s technicky dostatečně přesným závěrem.

58. Zároveň znalecký ústav uvedl, že závěry znaleckého posudku obžalovaného [příjmení] [příjmení] v trestní věci Okresního soudu v Bruntále sp. zn. [spisová značka] jsou technicky přijatelné a že znalec při analýze nehodového děje postupoval metodicky správně.

59. Odvolací soud dospěl v rámci hodnocení důkazů k závěru, že tvrzení státního zástupce, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] nepoužil při vypracování znaleckého posudku všechny dostupné spisové materiály, není přesné a pro posouzení věci rozhodující. Pokud znalecký ústav uvedl, že znalec [příjmení] [příjmení] k dispozici kompletní spisový materiál neměl, neboť mu chyběly výpovědi a úřední záznamy svědků, pak z písemného vyhotovení znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] měl k dispozici všechny protokoly o hlavních líčeních, obsahující výpovědi řidiče [jméno] [příjmení] i cyklistky [jméno] [příjmení], které podrobně v nálezné části znaleckého posudku citoval. Chyběly mu pouze úřední záznamy o podaném vysvětlení těchto osob, z kterých však krajský soud zjistil, že neobsahují údaje odlišné od údajů, které tyto osoby uvedly u hlavního líčení. Absence těchto úředních záznamů tak nemohla mít vliv na závěry znaleckého posudku, neboť tyto úřední záznamy neobsahují jiné skutečnosti, než jaké uvedly tyto osoby u hlavního líčení. Odvolací námitka obžalovaného, že použil při vypracování znaleckého posudku všechny relevantní podklady, tak byla shledána důvodnou.

60. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] ve svém znaleckém posudku uvedl, že místo střetu [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nebylo možno při dodatečném ohledání místa dopravní nehody objektivně stanovit, stejně tak nebyl schopen jednoznačně určit střetovou rychlost účastníků nehody. Ze srovnávací tabulky (bod 2.9 revizního znaleckého posudku) vyplynulo, že střetovou rychlost vozidla [anonymizováno] odhadl obžalovaný [příjmení] [příjmení] údajem 3 km/h, znalec [příjmení] [příjmení] údajem 4 až 8 km/h a ÚST VUT v [obec] údajem 5 až 15 km/h, střetovou rychlost cyklistky odhadl obžalovaný [příjmení] [příjmení] údajem 15,5 km/h, znalec [příjmení] [příjmení] údajem 8 až 12 km/h a ÚST VUT v [obec] údajem 10 až 20 km/h. Z těchto závěrů tak vyplývá, že uvedené údaje všechny znalecké posudku odhadly pouze s minimálními rozdíly. Z písemného vyhotovení znaleckého posudku pak vyplývá, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] zvažoval více možností a variant a posuzoval i výpověď cyklistky [jméno] [příjmení]. Znalecký ústav konstatoval, že našel korespondující poškození. Pokud obžalovaný ve znaleckém posudku vyjádřil závěr, že to byla cyklistka [jméno] [příjmení], která narazila do vozidla [jméno] [příjmení], pak

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

logicky vysvětlil, že tímto závěrem pouze akcentoval to, že se cyklistka k vozidlu přibližovala výrazněji, mířila směrem k vozidlu, zatímco vozidlo směřovalo k vjezdu na hlavní silnici, nikoliv k bicyklu. Tímto závěrem obžalovaný nevyvíňoval řidiče [značka automobilu] [anonymizováno] z jeho případné trestní odpovědnosti, neboť tím nehodnotil, zda byl příčinou dopravní nehody způsob jízdy [jméno] [příjmení] nebo [jméno] [příjmení]. Revizní znalecký posudek navíc konstatoval, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] byl oprávněn své závěry učinit a považovat jím uvedenou variantu za správnou. Ze znaleckého posudku podaného obžalovaným [příjmení] [příjmení] přitom nevyplývá, že podle jeho závěrů byla [jméno] [příjmení] jedinou osobou, která mohla dopravní nehodě zabránit. V tomto smyslu lze souhlasit s odvolací námitkou obžalovaného, že mu bylo kladeno za vinu neuvedení netechnických možností, za kterých bylo možné nehodě zabránit.

61. Nebylo zjištěno, že by obžalovaný zapracoval do znaleckého posudku údaje, které nevycházely z objektivního zjištění - poškození rámu i otisky dlaně na kapotě. Obžalovaný postupoval metodicky správně, provedl korespondenci poškození a stanovil střetovou pozici. Závěry znalce nejsou matoucí a nepravdivé. Z provedených důkazů nevyplývá, že by obžalovaný [příjmení] [příjmení] uvedl úmyslně nepravdivý popis skutku, který v rámci znalecké činnosti zjistil, nebo zjištění okolností podstatného významu zamlčel, event. úmyslně činil v takto podávaném znaleckém posudku nepravdivé závěry. Pokud na str. 26 znaleckého posudku znázornil jízdní kolo čelně narážející do levého předního rohu vozidla [anonymizováno], pak vysvětlil, že se jednalo o nálezkovou část posudku, nikoli hodnotící. Závěry zkoumaného znaleckého posudku nejsou hrubě zkreslené či nepravdivé.

62. Pokud ústav uzavřel, že k rozporům mezi posudky, spočívající v rozdílech odhadu střetové rychlosti vozidla [anonymizováno] a střetové rychlosti cyklistky a zejména v střetové pozici účastníků, došlo v důsledku nedostatečných podkladů, pak těžko uzavřít, že by obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] jednal v úmyslu podáním znaleckého posudku a svým vyjádřením u hlavního líčení konaného dne [datum] naplnit po objektivní i subjektivní stránce znaky přečinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 TrZ, případně přečinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku § 346 odst. 2 písm. a) TrZ, tedy že by jednal v úmyslu podat hrubě zkreslený, případně neúplný znalecký posudek a před soudem uvést nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Pro závěr o úmyslném spáchání činu ze strany obžalovaného nejsou dostatečné skutkové podklady. Navíc, a v tomto směru je třeba přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaného, nalézací soud úmysl obžalovaného nevyjádřil ve skutkové větě napadeného rozsudku, přičemž tento úmysl nebyl řádně vyjádřen ani v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 30.11.2016 [číslo jednací].

63. Z uvedených důvodů krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr.ř. z podnětu odvolání obžalovaného [příjmení] [jméno] napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 písm. a, b) tr.ř. obžalovaného [celé jméno obžalovaného] podle § 226 písm. b) tr.ř. zprostil obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 1. 2. 2017, sp. zn. 1ZT 283/2016, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

64. Odvolací námitky státního zástupce důvodnými neshledal a proto podle § 256 tr.ř. odvolání státního zástupce zamítl.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v [obec]. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava dne 28. února 2019

JUDr. Renata Gilová, v.r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Daniel Hřivňacký, v.r.